

PROVES D'ACCÉS PER AL CURS 2011-12

I. Prova d'accés específica

La prova constarà de dos exercicis:

Prova teòrica

Els aspirants han d'haver llegit prèviament aquestes quatre obres teatrals del repertori clàssic i contemporani:

- <i>Medea</i>	Eurípides Trad. Àngela Carramiñana La Magrana
- <i>Macbeth</i>	W. Shakespeare. Trad. S. Oliva Ed. Vicens Vives
- <i>Casa de Nines</i>	Henrik Ibsen. Trad. Carles Batlle Proa
- <i>Final de partida</i>	Samuel Beckett. Trad. Joan Cavallé Cossetània Edicions

L'exercici consisteix en un comentari d'un fragment d'una d'aquestes obres i un qüestionari amb diverses preguntes sobre les obres.

El tribunal ha de valorar la maduresa i els coneixements de l'aspirant, pel que fa a la comprensió de conceptes, a la utilització del llenguatge i a la capacitat per relacionar i sintetitzar, a través de l'anàlisi de text, des de la perspectiva del gènere teatral en el qual s'insereixi, de la descripció de les característiques més importants que defineixen aquest gènere i la identificació dels aspectes històrics, socials i artístics relacionats amb l'obra.

L'exercici ha de ser qualificat entre zero i deu punts. Per superar-lo és necessària una puntuació igual o superior a cinc punts.

Aquest exercici es realitzarà el dia **5 de setembre a les 10 h.**

Prova pràctica

Consta d'unes proves tècniques i de la preparació i presentació d'una o més representacions individuals de teatre de text.

Proves tècniques de caràcter pràctic. Es valoren les aptituds específiques en les àrees de moviment, veu, dicció i música. S'ha de proposar als aspirants la realització d'exercicis individuals o col·lectius per valorar-los les capacitats en aquestes àrees. Els aspirants han de dur roba adequada per fer la prova (camiseta, pantalons de xandall o similars).

a) Prova de moviment. Aptituds corporals: realització d'exercicis individuals o col·lectius proposats pel tribunal, en què s'ha de valorar la disponibilitat corporal, el sentit rítmic, la coordinació i dissociació, i el control dels aspirants.

b) Prova de veu, dicció i música:

- Aptituds de veu i de dicció: lectura d'un text en prosa i d'un text poètic que s'adjunten en l'annex I, en què s'ha de valorar la dicció, el ritme i l'entonació.
- Aptituds de veu i de música: interpretació d'una cançó melòdica de lliure elecció, que es pot acompanyar amb un instrument o amb un acompanyament enregistrat, en què es valorin les aptituds musicals i les condicions de la veu. Si hi hagués alguna irregularitat vocal, el tribunal pot exigir una certificació mèdica o una prova foniàtrica que verifiqui l'existència o la inexistència d'alguna patologia.

c) Prova d'interpretació. Preparació i presentació d'una o més representacions individuals. S'han de valorar les aptituds interpretatives. L'aspirant ha de presentar un exercici interpretatiu d'un dels textos que s'adjunten en l'annex 2 (dones o homes) i d'un text de lliure elecció (d'una durada d'entre tres i cinc minuts). L'aspirant ha de memoritzar i preparar els textos per a la realització d'aquest exercici. Es pot utilitzar vestuari i utilitatge que, en qualsevol cas, ha de ser molt simple. El tribunal ha de valorar:

1. Capacitat d'observació, d'estructuració i d'anàlisi.
2. Aptitud per executar les tècniques pròpies de la interpretació.
3. Capacitat d'aprenentatge progressiu en el sentit d'entendre i d'integrar indicacions.
4. Comprensió de les situacions dramàtiques i creativitat en les respostes als estímuls que es proposen.

El tribunal pot fer totes aquelles propostes que consideri necessàries per a una millor avaluació de l'aspirant, i també pot interrompre l'exercici sempre que el consideri suficient.

Cada prova ha de ser qualificada entre zero i deu punts i ha de ser necessari per superar-la una puntuació igual o superior a cinc punts.

El segon exercici es farà **del 6-8 de setembre**.

La qualificació global de la prova d'accés resulta de la mitjana aritmètica de les qualificacions obtingudes en els 4 exercicis. Per a la superació de la prova d'accés es requereix que la qualificació dels exercicis sigui igual o superior a cinc.

I. Requeriments referents a les proves d'accés

L'assistència i puntualitat a tots els exercicis de les proves d'accés és obligatòria. Durant les proves, els aspirants poden ser objecte de tests o consultes mèdiques referides a les aptituds requerides per a aquests tipus d'estudis.

2. Places

Les places disponibles per a 1r curs d'ensenyaments d'art dramàtic a l'Escola Superior d'Art Dramàtic de les Illes Balears per al curs 2011/12 són 24.

3. Adjudicació de places

Les places s'han d'adjudicar d'acord amb l'ordre decreixent de puntuació establert a la llista única que faci públics els resultats de les proves d'accés. En cas d'empat s'ha de procedir al sorteig alfabètic que es realitzarà a la Direcció General de la qual en depenguin aquests tipus d'ensenyaments.

4. Reclamacions

1. Una vegada publicades les llistes provisionals de les proves d'accés, l'aspirant no admès ha de disposar de tres dies hàbils per presentar al·legacions davant el tribunal qualificador, el qual les ha de resoldre en un màxim de dos dies i n'ha de publicar les llistes definitives.
2. El resultat de la llista definitiva d'aquest tribunal pot ser recorregut davant la Direcció General de la qual en depenguin aquests tipus d'ensenyaments en el termini de dos dies hàbils, a comptar des de l'endemà del dia en què rebí la notificació per escrit de la resolució de la reclamació presentada al tribunal. La resolució que faci la Direcció General posa fi a la via administrativa.

5. Matriculació

1. S'ha de matricular en primer lloc l'alumnat del centre del curs anterior.
2. Una vegada finalitzat el procés d'admissió, s'ha de matricular el nou alumnat admès.
3. La no formalització de la matrícula en el període establert suposa la pèrdua de la plaça.
4. Quan el centre tingui les dades de matriculació, les comunicarà a la Direcció General de la qual en depenguin aquests tipus d'ensenyaments.

6. Assignació de vacants

1. en el cas que quedin places vacants, el centre n'ha de fer pública la informació durant el mes de setembre per cobrir-les.

Annex I

Lectura obligatòria de dos textos: lectura obligatòria del Text 1 i una lectura a escollir entre el Text 2 i el Text 3.

Text 1 – Lectura obligatòria

FLOR NEGRA

Set pous i set nits de les més llargues es van ajuntar perquè nasqués. I mil formigues van donar la vida perquè tingués el seu color i la seva mena d'envernissat. Sembla un clavell arrissadíssim i amida un pam. S'obre durant setanta nits: les més fosques, les més quietes, les més mortes. La busquen a les palpentes per fer-ne l'ungüent que fa patir. Aquest ungüent es posa darrere de les orelles, entre els dits dels peus, a la part interior de la cuixa esquerra... Frega fort i dorm tranquil que el mal es va fabricant tot sol. Al cap de dos dies i dues nits et despertes amb una pena per a poder-te creure important; una pena de roc i de sal, una pena amarga de fetge i d'entranya profunda, una pena arrapada al coll com un clau clavat amb martell, una pena de deu mil quilòmetres, una pena que et mata el pobre cor i t'hi atura la sang perquè s'hi podreixi. Una pena que, com les penes més grosses, no es pot explicar. No la deixis fugir: si aquesta se n'anés, tornaries a no ser ningú.

Rodoreda, M "Viatges i flors"
(Fragment adaptat)

Escolliu una lectura entre el Text 2 i el Text 3.

Text 2

CIRIS

Els dies que vindran són davant nostre
com una filera de ciris encesos,
daurats, càlids i plens de vida.
Els dies que passaren resten darrere
com una trista filera de ciris apagats.
Els de més a prop fumegen encara,
ciris freds, consumits, torçats.
No els vull veure: m'entristeix la seva forma
i m'entristeix també el record de la seva antiga llum.
Miro al davant els meus ciris encesos.

No em vull girar, per no frisar en veure
com s'allarga depressa la filera ja esmorteïda,
com augmenten depressa els ciris apagats.

Konstandinos P. Kavafis
(Trad. Alexis E. Solà)

Text 3

DESOLACIÓ

Jo só l'esqueix d'un arbre, esponerós ahir,
que als segadors feia ombra a l'hora de la sesta;
mes branques una a una va rompre la tempesta,
i el llamp fins a la terra ma soca mig-partí.

Brots de migrades fulles coronen el bocí
obert i sens entranyes que de la soca resta;
cremar he vist ma llenya; com fumerol de fesa,
al cel he vist anar-se'n la millor part de mi.

I l'amargor de viure xucla ma rel esclava,
i sent brostar les fulles i sent pujar la saba,
i m'aida a esperar l'hora de caure un sol de conhort.

Cada ferida mostra la pèrdua d'una branca:
sens jo, res parlaria de la meitat que em manca;
jo visc sols per plànyer lo que de mi s'és mort.

Joan Alcover

Annex II

Dones

LEONA: (*Plantant cara a MONK en una actitud heroicament teatral.*): Ara t'ho explicaré, què és una senyora! Una senyora és una dona que es respecta a si mateixa i sap respectar la vida dels altres! Però ella...? Que no ho veus? Quina mena de respecte? Per començar no es respecta a si mateixa i aquí sí, veus?, aquí sí que l'encerta, no ho puc pas negar. (*S'ha acostat a la porta i la colpeja amb la gorra de mariner.*) Com vols que es tingui ni que sigui una mica de respecte? Viu com una bestiola en una habitació que dona directament al saló dels billars del moll, sí, sí, just a sobre el saló dels billars i les maquinetes, el *flippers* i tota la pesca, bang-bang tot el sant dia, com a la tele, bang-bang de bon matí fins a la nit. Per tornar-se boig, però a ella tant li fa. No té ni un miserable armari, o sigui que ha enganxat una corda amb dos claus a la paret per penjar-hi els vestits, i totes les altres coses les té per terra en unes capsos de cartró.(...) I quan va estar malalta, què? Li vaig anar a portar una mica de pollastre i li vaig preguntar on tenia els coberts. «No en tinc», va dir ella. Ni una forquilla, ni una cullera, ni un ganivet, calla, ni tan sols un plat, però el pollastre bé que se'l va menjar, sí, sí, se'l va fotre com un gos, el va engrapar amb les seves potes fastigoses i li va clavar queixalada com un gos. Qui anava a veure si era viva o morta? Jo i ningú més! Li vaig portar un armari, li vaig portar un ganivet, una forquilla i una cullera, li vaig portar uns quants plats, li vaig portar una muda per al seu llit fastigós i, cada dia, quan sortia de la feina, me n'anava cap aquell cau de rates amb una mica de sopa de gallina, o unes mandonguilles, per veure si necessitava res i dur-ho, fins que un bon dia... La filla de puta ja no hi era. Vaig pensar «Déu meu, o s'ha mort o l'han fotut al carrer». Tiro escales avall i què sento, què? Els seus xiscles histèrics, se l'estava passant bomba amb un carregament de mariners borratxos. Vaja, estava tan enfeïnada que ni podia dir-me hola.

Advertència per a embarcacions petites, Tennessee Williams. Trad. Jaume Melendres

Homes

MONK (*Mentre passa per les taules recollint les llaunes i les ampolles buides i buidant els cendrers en una gran plàtera de servei.*): Moralment no tinc res en contra d'ells, com a part que són de la humanitat, però no faig res perquè vinguin aquí. Quan en ve un, els altres no tarden gens. Primer et penses que ets l'amo d'això que ells en diuen un bar gai i que s'assembla a una gàbia plena d'ocells, s'estan en triple fila davant la barra i fan cua al wàter d'homes. El negoci és fabulós durant uns mesos. Aleshores arriba l'autoritat. Fan neteja, entaforen tots els mecs al furgó i et clausuren el local. I aleshores un poli o un gàngster et ve a fer una visiteta, somriu de punta a punta i vinga amic meu per aquí, amic meu per allà. Esta bé això que duus entre mans, un negoci collonut, et diuen, però necessites protecció. T'ofereixen la seva protecció i, tu, la compres. Et tornen a obrir el local i la caixa torna a ser fabulosa durant uns quants mesos més. I després, què passa? Doncs que et tornen a caure a sobre, i quan te'l tornen a obrir has de pagar un ull de la cara, un ronyó i els dos collons. A qui li agrada, això? A mi no. Jo només vull un local petit i tranquil que pugui portar tot sol, i que em doni uns beneficis petits però segurs. Res d'amic meu per aquí, amic meu per allà amb els gàngsters i la policia. La gent que ve al bar la vull conèixer tan bé que els pugui servir la seva marca de ginebra o la seva cervesa abans que ells la demanin, així que passen la porta. I tots els seus problemes personals, jo els vull saber, també.

A mi m'agraden, me'ls acabo estimant, sento un interès sincer pels meus parroquians. M'envien postals des de tot arreu on van i em diuen què hi ha de nou a les seves vides i jo me'n preocupo. Precisament el mes passat un dels meus clients que no havia vingut per aquí des de feia cinc anys va morir a Mexico City i em van comunicar la seva mort i que m'havia deixat tot el que tenia al món, els seus efectes personals i un compte corrent de dos-cents cinquanta dòlars. Aquestes coses són sublimes com la música. Aquestes coses, aquesta gent són per a mi com la família que no tinc.

Advertència per a embarcacions petites, Tennessee Williams. Trad. Jaume Melendres